

Sygn. akt III Kow.558/15el

POSTANOWIENIE

Dnia 9.06.2015r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO w Słupsku Tadeusz Stodoła

Protokolant sekretarz sądowy Izabela Tates

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Słupsku - Jacka Koryckiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w C. wniosku **Dyrektora AŚ C.** o udzielenie skazanemu J. N. s. Z. zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.6 ust.1 pkt 2 i art.6 ust.2 oraz art.7 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. z 2010r. Nr 142 poz.960)

postanawia:

odmówić skazanemu J. N. s. Z. i D., ur. dnia (...) w K., nr PESEL (...) **zezwolenia na odbycie poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego kary zastępczej 150 dni pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 19.04.2013r., sygn. akt II K 164/13 za czyn z art.209§1kk

UZASADNIENIE

Dyrektor Aresztu Śledczego w C. wystąpił z wnioskiem o udzielenie J. N. zezwolenia na odbycie kary poza zakładem karnym, w systemie dozoru elektronicznego, wskazując m.in. na jego bardzo dobre zachowanie w czasie pobytu w izolacji więziennej.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić skazanemu, wobec którego orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 kk, jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary, skazany posiada określone miejsce stałego pobytu, osoby pełnoletnie zamieszkujące wspólnie ze skazanym wyraziły zgodę na odbywanie kary we wskazanym miejscu, a odbywaniu kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie stoją na przeszkodzie możliwości techniczno-organizacyjne związane z wykonywaniem dozoru przez podmiot prowadzący centralę monitorowania i upoważniony podmiot dozoru oraz warunki mieszkaniowe skazanego. Przepisy cyt. Ustawy stosuje się także do skazanego, wobec którego orzeczono karę zastępczą pozbawienia wolności za przestępstwo.

Z wniosku Dyrektora AŚ C. wynika, że zachowanie skazanego w czasie odbywania kary jest przeciętne. Nie był on nagradzany regulaminowo, ani karany dyscyplinarnie. Karę odbywa w systemie zwykłym, co zdaniem Sądu oznacza że skazany nie włączył się aktywnie w proces resocjalizacji i wymaga dalszego oddziaływania wychowawczego, które powinno być kontynuowane w izolacji więziennej.

Z informacji Krajowego Rejestru Krajowego załączonej do akt niniejszej sprawy wynika, że skazany w przeszłości był już wielokrotnie karany w tym również za przestępstwa przeciwko mieniu, z art.278§1kk w sprawie II K 103/04, z art.279§1kk, art.288§1kk w sprawie II K 186/10. Należy zauważyć, że w sprawie II K 186/10 Sąd orzekający w kwalifikacji prawnej przypisanych skazanemu czynów zastosował art.64§2kk, co dowodzi że skazany nie jest

sprawcą przypadkowym, a osobą powracającą na drogę przestępstwa. W przyszłości korzystał również z warunkowego zwolnienia, które zostało mu odwołane (vide: postanowienie SO Słupsk z dnia 11.04.2005r.)

Jest więc bezspornym, w ocenie Sądu fakt, że skazany jest sprawcą wyjątkowo niepoprawnym, posiadającym utrwalone skłonności do popadania w konflikt z prawem. Nie potrafił również docenić dobrodziejstwa zastosowanego wobec niego środka probacyjnego.

Wnioski wypływające z wywiadu środowiskowego z dnia 13.04.2015r. załączonego do akt niniejszej sprawy także nie przemawiają za uwzględnieniem wniosku. Kurator ustalił, że skazany na wolności miał skłonności do nadużywania alkoholu. Nie pracował, nie wykazywał też żadnej aktywności w poszukiwaniu zatrudnienia. Większość czasu spędzał poza domem, najczęściej w towarzystwie osób zdemoralizowanych.

Zdaniem Sądu, należy stwierdzić, mając na uwadze dotychczasowe zachowanie i postawę skazanego oraz naganne zachowanie na wolności, iż odbywanie przez niego kary poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego nie jest wystarczające dla osiągnięcia jej celów. Niewątpliwie, względy bezpieczeństwa, jak i stopień demoralizacji skazanego, a także brak jego aktywności w procesie resocjalizacji nie przemawiają za celowością odbywania przez niego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

Z tego też względu, uznając wniosek Dyrektora AŚ C. za niezasadny, postanowiono jak wyżej.